

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

07 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

Judecători - Timofti Vladimir, Alerguș Constantin

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Dodon Victor în numele inculpatului Meșina Gheorghe, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Meșina Gheorghe Xxxxx, născut la xxxx, originar și domiciliat în r-nul xxxx, s. xxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 16.07.2013 – 29.02.2016 (prima instanță);
2. 25.03.2016 – 28.10.2016 (instanța de apel);
3. 23.12.2016 – 28.02.2017 (instanța de recurs ordinar);
4. 06.04.2017 – 13.06.2017 (instanța de apel);
5. 29.11.2017 – 07.02.2018 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Ialoveni din 29 februarie 2016, Meșina Gheorghe a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (6) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că inculpatul Meșina Gheorghe la 13.10.2008, în jurul orei 02:00, conducând automobilul de model VAZ 2103 cu n/î xxxxxxx, fiind în stare de ebrietate alcoolică și avându-l în calitate de pasager pe bancheta din față pe Cîrlan Pavel, în timp ce se deplasau pe traseul central în apropierea s. Ruseștii-Noi, r. Ialoveni, în direcția s. Bardar, r. Ialoveni, cu o viteză de aproximativ de 60 km/h, nu a manifestat prudență sporită la conducerea autovehiculului și nu a ținut permanent seama de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere, care ar

permite să prevadă situația periculoasă, iar în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de către conducător, el trebuia să reducă viteza sau chiar să oprească pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, astfel, ignorând normele vizate, Meșina Gheorghe, observând în limita vizibilității cum în întâmpinarea sa se deplasa automobilul de model VAZ 2109 cu n/î xxxxxx, condus de Meșina Vasile, nu s-a isprăvit cu conducerea unității de transport, situație care a fost precedată de tamponarea unității de transport.

Ca consecință al impactului produs, șoferul automobilului de model VAZ 2109 cu n/î xxxxx, Meșina Vasile a decedat pe loc, iar conform datelor incluse în raportul de expertiză medico-legală cu nr. 2177, moartea acestuia a survenit în rezultatul hemoragiilor subarahnoidale și intracerebrale, consecință a traumei cranio-cerebrale închise, hemoragii pericraniene, hemoragii subarahnoidale și intracerebrale, hemoragii la nivelul trunchiului cerebral I, fractura coastei VII pe stânga fără lezarea pleurei. Excoriații și echimoze în regiunea I capului, trunchiului și membrelor, care au fost produse intravital prin lovire cu obiecte contondente sau la lovire de piese ale salonului automobilului, posibil în timpul și circumstanțele indicate, prezintă pericol pentru viață și, conform acestui criteriu se califică ca vătămare corporală gravă periculoasă pentru viață.

Pasagerul autovehiculului de model VAZ 2109 cu n/î xxxxx, Candu Viorel, reieșind din concluzia raportului de expertiză medico-legală nr. 2167, a decedat ca urmare a traumei închise a abdomenului, cu ruptura ficatului și splinei, hemoragia în cavitatea abdominală, fapt confirmat prin 1,5 litri de lichid de sânge sub cavitatea abdominală, anemie a organelor interne, pete Minacov, hemoragie sub pleura pulmonară, fractura închisă a șoldului drept, rana contuzională a frunții, juliturile feței, care puteau fi provocate de la acțiunea cu un obiect tare și toxic, posibil la producerea accidentului rutier și se califică în comun ca vătămare corporală gravă periculoasă pentru viață.

Pasagerul automobilului de model VAZ 2103 cu n/î xxxxx, Cîrlan Pavel, în baza concluziilor prezentate în raportul de expertiză medico-legală nr. 3262/D, i s-a determinat politraumatism asociat grav, traumatism cranio-cerebral închis, contuzie cerebrală gravă, hemoragia subarahnoidală, hidrom bifrontal, fractura comunutivă 1/3 medie cu deplasarea a femurului drept, fractura osului astragal drept cu deplasarea HOWKA gr. II, fractura maleoliei mediale gambei stângi cu deplasarea fragmentelor, excoriații a coapsei drepte a gambei stângi, fractura coastelor II, III, IV, V pe stânga, care au fost produse la acțiunea traumatică cu obiect înțepător-tăietură, posibil în timpul și circumstanțele indicate, în comun prezintă pericol pentru viață și conform acestui criteriu se califică ca vătămare corporală gravă.

Prima instanță a încadrat acțiunile inculpatului Meșina Gheorghe în baza art. 264 alin. (6) Cod penal, - încălcarea regulilor de securitate a circulației de către o persoană care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul a două persoane și vătămare gravă a integrității corporale și sănătății altei persoane, infracțiunea săvârșită în stare de ebrietate alcoolică.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către inculpatul Meșina Gheorghe cu avocatul Dodon Victor, solicitând casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru primă instanță, prin care Meșina Gheorghe să fie achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (6) Cod penal, pe motiv de lipsă a elementelor constitutive ale acestei infracțiuni în acțiunile sale.

În argumentarea apelului s-a invocat că:

- sentința de condamnare este neîntemeiată;
- la pronunțarea sentinței, prima instanță nu a ținut cont de toate prevederile legale enunțate și a apreciat unilateral probele administrate, dând primordialitate unor probe susținute de procuror, fără a se pronunța asupra altor probe cercetate în cadrul ședințelor de judecată, fără a analiza toate probele în ansamblu sub aspectele pertinentei și concludenței;

- nu este dovedit faptul că Meșina Gheorghe a încălcat prevederile RCR enumerate de prima instanță și că acestea au legătură cauzală cu tamponarea autovehiculelor, soldată cu decesul a două persoane, ce se referă în detalii la conducerea mijlocului de transport fără permis de conducere, în stare de ebrietate. Pentru aceste fapte, Meșina Gheorghe putea să poarte răspundere în parte doar pentru ele, fără să fie imputat lui accidentul rutier soldat cu decesul a două persoane, care s-a produs din vina lui Meșina Vasile, conducătorul autovehiculului de model VAZ-2109, în urma căruia singur a decedat fiind în stare de intoxicație alcoolică gravă (f.d. 136), ieșind pe contrasens, avându-l ca pasager pe Candu Viorel, la fel decedat, cu stare de ebrietate medie (f.d. 145);

- prima instanță nu a dat nici o apreciere declarațiilor martorului Jumir Petru, care a declarat că Meșina Vasile, conducând autovehiculul de model VAZ-2109, în stare de intoxicație gravă, a ieșit pe contrasens, unde de fapt s-a produs accidentul rutier;

- prima instanță nu a dat apreciere obiectivă și declarațiilor martorului Iarovoi Ruslan, interogat în cadrul ședinței de judecată din 18.03.2015, în care a declarat că după cele constatate la fața locului, automobilul de model VAZ 2109 a ieșit pe contrasens și s-a tamponat cu VAZ 2103, deși în cadrul urmăririi penale, la interogatoriu în calitate de martor, (f.d. 17), persoana dată a declarat că locul

tamponării mijloacelor de transport n-a fost posibil de stabilit, în timpul cercetării la fața locului;

- la pronunțarea sentinței, prima instanță nu a dat apreciere concluziilor expertizei nr. 2669 din 17.11.2009 (f.d. 31-38), prin care s-a concluzionat că stabilirea locului tamponării mijloacelor de transport nu prezintă posibilitate din cauza lipsei în materialele dosarului a datelor despre urmele lăsate de ambele vehicule înainte de a fi tamponate. Deși expertul în pct. 3 al acestei concluzii consideră că locul tamponării putea fi începutul rosăturii de la suprafața asfaltului (foto 5), însă prin concluzia expertizei nr. 0723 din 14.04.2014 (f.d. 88-91), rezultă că din punct de vedere a expertului, autovehiculele VAZ 2103 și VAZ 2109 nu puteau fi poziționate conform declarațiilor învinuitului Meșina Gheorghe, în controlul depozițiilor lui la data de 19.01.2011, fapte pentru care expertiza nu s-a petrecut;

- ca probă pe dosar și cercetată în cadrul ședinței de judecată este procesul-verbal de verificare a declarațiilor învinuitului Meșina Gheorghe la locul infracțiunii din 19.01.2011 (f.d. 78, vol. II), potrivit căruia, pe schema anexată la el (f.d. 80, vol. II) acesta ar fi arătat locul tamponării. Acest proces-verbal, respectiv schema constituie o probă dobândită contrar prevederilor legale, cu încălcarea dreptului la apărare și cerințelor Codului de procedură penală, și nu poate fi admisă;

- la materialele cauzei penale (f.d. 47, f.d. 81, f.d. 82, vol. II) sunt anexate schemele producerii accidentului rutier, semnate doar de ofițerul de urmărire penală Ciugureanu V., fără să existe pe ele semnăturile lui Meșina Gheorghe, persoana cu statut de bănuț, învinuit, inculpat pe cauza dată;

- potrivit art. 63 Cod de procedură penală, organul de urmărire penală nu este în drept să mențină în calitate de bănuț persoana în privința căreia a fost emisă o ordonanță de recunoaștere în această calitate mai mult de 3 luni. La caz, Meșina Gheorghe a fost recunoscut în calitate de bănuț prin ordonanța din 11.12.2008 (f.d. 10, vol. II) și a fost pus sub învinuire peste un an și șase luni, la 28.06.2010 (f.d. 59, vol. II). Astfel, toate actele procedurale întocmite după expirarea a 3 luni din data recunoașterii lui Meșina Gheorghe în calitate de bănuț, sunt ilegale, dobândite contrar prevederilor legale, și în condițiile art. 251 Cod de procedură penală sunt lovite de nulitate și nu pot fi admisibile, conform art. 95 Cod de procedură penală;

- la stabilirea pedepsei, instanța nu a inclus în termenul executării pedepsei, termenul aflării acestuia sub arest preventiv.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2016, a fost admis apelul declarat, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre de achitare a inculpatului Meșina Gheorghe de sub învinuirea de comitere a

infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (6) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat.

4.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că inculpatul Meșina Gheorghe a fost pus sub învinuire pe faptul că la 13.10.2008, în jurul orelor 02:00, conducând automobilul de model VAZ 2103 cu n/î xxxxxxx, fiind în stare de ebrietate alcoolică și având-ul în calitate de pasager pe bancheta din față pe Cîrlan Pavel, în timp ce se deplasau pe traseul central în apropierea s. Ruseștii-Noi, r. Ialoveni, în direcția s. Bardar, r. Ialoveni, cu o viteză de aproximativ de 60 km/h, nu a manifestat prudență sporită la conducerea autovehiculului și nu a ținut permanent seama de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere, care ar permite să prevadă situația periculoasă, iar în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de către conducător, el trebuia să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, astfel, ignorând normele vizate, Meșina Gheorghe, observând în limita vizibilității cum în întâmpinarea sa se deplasa automobilul de model VAZ 2109 cu n/î xxxxxxx, condus de Meșina Vasile, nu s-a isprăvit cu conducerea unității de transport, situație care a fost precedată de tamponarea unității de transport.

Ca consecință al impactului produs, șoferul automobilului de model VAZ 2109 cu n/î xxxxxxx, Meșina Vasile, a decedat pe loc, iar conform datelor incluse în raportul de expertiză medico-legală cu nr. 2177, moartea acestuia a survenit în rezultatul hemoragiilor subarahnoidale și intracerebrale, consecință al traumei craniocerebrale închise, hemoragii pericraniene, hemoragii subarahnoidale și intracerebrale, hemoragii la nivelul trunchiului cerebral I, fractura coastei VII pe stânga fără lezarea pleurei. Excoriații și echimoze în regiunea I capului, trunchiului și membrelor, care au fost produse intravital prin lovire cu obiecte contondente sau la lovire de piese ale salonului automobilului, posibil în timpul și circumstanțele indicate, prezintă pericol pentru viață și, conform acestui criteriu se califică ca vătămare corporală gravă periculoasă pentru viață.

Pasagerul autovehiculului de model VAZ 2109 cu n/î E 208 HP, Candu Viorel, reieșind din concluzia raportului de expertiză medico-legală nr. 2167, a decedat ca urmare a traumei închise a abdomenului, cu ruptura ficatului și splinei, hemoragia în cavitatea abdominală, fapt confirmat prin 1,5 litri de lichid de sânge sub cavitatea abdominală, anemie a organelor interne, pete Minacov, hemoragie sub pleura pulmonară, fractura închisă a șoldului drept, rana contuzională a frunții, juliturile feței, care puteau fi provocate de la acțiunea cu un obiect tare și toxic, posibil la săvârșirea accidentului rutier și se califică în comun ca vătămare corporală gravă periculoasă pentru viață.

Pasagerul automobilului de model VAZ 2103 cu n/î xxxxxx, Cîrlan Pavel, în baza concluziilor prezentate în raportul de expertiză medico-legală nr. 3262/D, i s-a determinat politraumatism asociat grav, traumatism craniocerebral închis, contuzie cerebrală gravă, hemoragia subarahnoidală, hidrom bifrontal, fractura comunutivă 1/3 medie cu deplasarea a femurului drept, fractura osului astragal drept cu deplasarea HOWKA gr. II, fractura maleoliei mediale gambei stângi cu deplasarea fragmentelor, excoriații a coapsei drepte a gambei stângi, fractura coastelor II, III, IV, V pe stânga care au fost produse la acțiunea traumatică cu obiect înțepător-tăietură, posibil în timpul și circumstanțele indicate, în comun prezintă pericol pentru viață și conform acestui criteriu se califică ca vătămare corporală gravă.

Instanța de apel a statuat că declarațiile inculpatului, ale părților vătămate și ale martorilor, au fost interpretate eronat de prima instanță, menționând că inculpatul nu este vinovat de producerea accidentului.

Mai mult, instanța de apel a reținut că din declarațiile martorului Iarovoi Ruslan, rezultă că autovehiculul VAZ 2109, n.î. xxxxxx, condus de Meșina Vasile, a ieșit pe contrasens, iar martorul Ciugureanu Veaceslav a indicat că automobilul VAZ 2103 a intrat în contact cu automobilul VAZ 2109, Regulamentul circulației rutiere fiind încălcat de șoferul automobilului VAZ 2103.

Astfel, s-a concluzionat că probele administrate demonstrează că inculpatul nu a încălcat prevederile Regulamentului circulației rutiere, consecințele accidentului rutier nefiind în legătură directă cu comportamentul acestuia, iar faptul că inculpatul la acel moment nu avea permis de conducere și era în stare de ebrietate, nu echivalează cu încălcarea prevederilor Regulamentului circulației rutiere, care au dus la producerea accidentului și la traumatizarea gravă a doi pasageri.

5. Decizia instanței de apel din 28 octombrie 2016, a fost atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, care indicând temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acestei decizii, cu menținerea sentinței primei instanțe.

În argumentarea recursului s-a invocat că:

- instanța de apel nu a dat apreciere probelor care dovedesc vinovăția inculpatului. Or, vina acestuia se confirmă prin declarațiile părții vătămate Cîrlan Pavel, declarațiile martorilor Iarovoi Ruslan, Ciugureanu Veaceslav, Jumir Petru, Fulga Constantin și Candu Petru, procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din data de 13.10.2008, procesul-verbal de cercetare la fața locului din data de 13.10.2008, procesul-verbal de examinare a obiectului din

16.10.2008, prin care a fost examinat mijlocul de transport VAZ 2103, procesul-verbal de examinare a obiectului din 16.10.2008, prin care a fost examinat mijlocul de transport VAZ 2109, certificatul din 24.10.2008, eliberat de laboratorul clinic diagnostic CNȘPMU, mun. Chișinău, prin care s-a dovedit că în sângele lui Meșina Gheorghe la 13.10.2008, ora 04:10, se conținea 2,3% alcool etilic, iar la ora 05:10 - 2.0 % alcool etilic; informația „ACCES” ÎS „CRIS Registru”, din care rezultă că învinuitul Meșina Gheorghe la momentul producerii accidentului nu deținea permis de conducere, ceea ce demonstrează că acesta nu avea aptitudinile necesare unui conducător auto; raportul de expertiză medico-legală nr. 2177/D din 25.12.2008, prin care s-a constatat că moartea lui Meșina Vasile a survenit în rezultatul vătămării corporale grave, periculoase pentru viață. Meșina Vasile se afla în stare de intoxicație alcoolică gravă; raportul de expertiză medico-legală nr. 2167 din 18.02.2009 în cadrul căruia s-a constatat că Candu Viorel a decedat ca urmare a vătămării corporale grave, periculoase pentru viață. El se afla în stare de ebrietate medie; raportul de expertiză medico-legală nr. 3262/D din 17.12.2008 conform căruia lui Cîrlan Pavel i s-a determinat vătămare corporală gravă; raportul de expertiză auto-tehnică nr. 2669 din 17.11.2009, prin care s-a constatat că în timpul tamponării, partea dreaptă din față a automobilului VAZ 2103, a intrat în contact cu partea dreaptă din față a automobilului VAZ 2109. În timpul tamponării unghiul dintre osiile longitudinale ale automobilelor alcătuiește aproximativ 20 grade. Din punct de vedere al expertului, locul tamponării mijloacelor de transport putea fi situat la începutul rosăturii de deasupra asfaltului (julituri și urme de alunecare a roților blocate), schița suplimentară a locului accidentului rutier și planșa fotografică a benzilor, în special a benzii pe care s-a produs tamponarea; raportul de expertiză auto-tehnică nr. 0723 din 14.04.2011, conform căruia, din punct de vedere al expertului, automobilele de VAZ 2103, și VAZ 2109, în momentul tamponării nu au putut să fie amplasate în poziția arătată de învinuitul Meșina Gheorghe, în cadrul verificării declarațiilor acestuia la 19.01.2011, procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii, din 19.01.2011, efectuată cu participarea inculpatului, în cadrul căreia s-a verificat și versiunea acestuia, cu întocmirea schemelor corespunzătoare de amplasare a autovehiculelor;

- în baza probelor menționate, prima instanță corect a concluzionat referitor la vinovăția inculpatului în săvârșirea faptei imputate;

- instanța de apel a omis faptul că potrivit pct. 3 al concluziei raportului de expertiză nr. 2669, locul tamponării „putea fi situat la începutul rosăturii de pe suprafața asfaltului”, fiind eronată concluzia că nu s-a stabilit acel loc în cadrul expertizei;

- schemele accidentului rutier semnate de ofițerul de urmărire penală Ciugureanu Veaceslav, au fost întocmite de el de pe ciornele alcătuite la fața locului, pe care sunt prezente semnăturile și celorlalți participanți, și acestea nu atrag nulitatea lor.

- lipsa semnăturilor inculpatului în procesul-verbal de cercetare la fața locului și în schema accidentului rutier nu generează nulitatea acestor acte, or, la efectuarea acțiunilor nominalizate au fost prezenți martori, inculpatul în acel moment fiind în imposibilitate să participe la măsurile întreprinse, iar la finele urmăririi penale, aceste probe nu au fost contestate;

- expertul Țurcan V. a indicat că la efectuarea expertizei s-a condus de acele urme (zgârieturi), care nu au fost incluse în schema accidentului rutier, ele fiind fixate în fotografiile anexate la această schemă și puteau fi lăsate de oricare din automobilele implicate în accident;

- soluția instanței de apel nu este argumentată, nefiind clară poziția cu privire la aprecierea probelor acuzării, or, în situația în care s-a admis versiunea inculpatului, urma ca instanța de apel să respingă probele acuzării, dar lipsește o motivare plauzibilă în acest sens.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 28 februarie 2017, a fost admis recursul ordinar declarat, casată total decizia instanței de apel din 28 octombrie 2016, și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. Pentru a decide astfel, instanța de recurs ordinar a constatat potrivit descriptivului sentinței, că prima instanță;

a) nu a descris și constatat faptele săvârșite de inculpat în raport cu normele Regulamentului circulației rutiere, invocate în rechizitoriu;

b) a cercetat doar o parte din probele administrate, însă nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele de fapt și de drept invocate în rechizitoriu, și nu a indicat care probe au fost admise și care au fost respinse, lipsind și argumentările legale în acest sens.

La fel, instanța de recurs ordinar a reținut că prima instanță nu a apreciat și înlăturat în niciun fel divergențele conținute în probele administrate.

Or, martorul Jumir Petru a indicat că automobilul care se deplasa spre s. Ruseștii Noi, a ieșit pe contrasens și a tamponat automobilul care venea din direcția s. Ruseștii Noi.

Totodată, în rezultatul cercetărilor efectuate la fața locului, martorul Iarovoi Ruslan a concluzionat că automobilul VAZ 2109 a ieșit pe contrasens și s-a

tamponat cu automobilul VAZ 2103, iar martorul Ciugureanu Veacesalv a conchis invers, că automobilul VAZ 2103 a intrat în contact cu partea din față a automobilului VAZ 2109.

La fel, și multiplele scheme ale accidentului rutier, anexate la dosar, conțin informații diametral opuse privind direcția de deplasare a automobilelor implicate și, respectiv, a locului producerii impactului.

Partea vătămată Cîrlan Pavel, fiind martorul ocular a evenimentelor respective, nici nu a fost audiat în ședința de judecată în aspectul elucidării direcției de deplasare a automobilului inculpatului.

Mai mult, s-a indicat că în sentință, nu se regăsește aprecierea raportului de expertiză autotehnică nr. 0723 din 14.04.2011.

Astfel, s-a concluzionat că prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prescrise de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

Totodată, instanța de recurs ordinar a conchis că instanța de apel corect statuând că sentința conține erori, nu a respectat întocmai prescripțiile de drept deoarece, potrivit descripivului deciziei contestate:

a) a repetat întocmai erorile de drept comise de instanța de fond, nominalizate supra;

b) cercetând doar o parte din probele administrate, nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele de fapt și de drept indicate în rechizitoriu, nefiind clar care probe au fost puse la baza deciziei de achitare și care au fost respinse;

c) a constatat în partea descriptivă, în mod divergent și confuz, că *”...probele administrate demonstrează că inculpatul nu a încălcat prevederile Regulamentului circulației rutiere, consecințele accidentului rutier nefiind în legătură directă cu comportamentul acestuia...”*, *”...faptul că inculpatul, la acel moment nu avea permis de conducere și era în stare de ebrietate nu echivalează cu încălcarea prevederilor Regulamentului circulației rutiere, care au dus la producerea accidentului și la traumatizarea gravă a doi pasageri...”*, dar lipsind cu desăvârșire o finalitate logică și motivată a acestor concluzii.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar a stabilit că împrejurările expuse atestă în mod lucid că ambele instanțe nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, și că recursul ordinar este întemeiat.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2017, a fost admis apelul declarat, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod

de procedură penală, casată sentința integral, și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Meșina Gheorghe a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (6) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 7 ani 6 luni închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

7.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că sentința primei instanțe nu corespunde cu exigențele stabilite unei sentințe de condamnare, care trebuie să corespundă atât după formă cât și după conținut cerințelor art. 384-398 Cod de procedură penală, luând în considerare că prima instanță nu a descris și nu a constatat faptele săvârșite de către inculpatul Meșina Gheorghe în raport cu normele Regulamentului circulației rutiere, potrivit actului de învinuire.

Totodată, în pofida prevederilor legale sus citate, instanța de apel a atestat că prima instanță la emiterea unei sentințe de condamnare nu a dat o apreciere probelor pe care instanța își întemeiază concluziile sale, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Mai mult, instanța de apel a reținut că prima instanță a omis să pună la baza sentinței de condamnare probele care au fost analizate în cadrul cercetării judecătorești, cum ar fi declarațiile expertului Țurcan Valerii audiat în prima instanță, raportul de expertiză auto-tehnică nr. 2669 din 17.11.2009 și raportul de expertiză auto-tehnică nr. 0723 din 14.04.2011, precum și, a omis înlăturarea divergențelor conținute în declarațiile martorilor cu privire la direcția de deplasare a celor două automobile antrenate în accidentul rutier produs în data de 13 octombrie 2008.

Astfel, instanța de apel a indicat că analizând totalitatea de probe acumulate și apreciindu-le, conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, a constatat că:

Inculpatul Meșina Gheorghe, contrar prevederilor art. 10 alin. (1) lit. b), art. 14 lit. a), art. 45 alin. (1) lit. a), b), d), și e) și alin. (2) al Regulamentului circulației rutiere, care stipulează expres că conducătorul mijlocului de transport, trebuie să posede cunoștințe ale normelor Regulamentului de circulație rutieră, să dispună de permis de conducere, totodată conducătorul de autovehicul fiindu-i interzis să conducă mijlocul de transport în stare de ebrietate, nu a tratat conducerea mijlocului de transport cu seriozitate, astfel încât la 13.10.2008, în jurul orelor 02:00, conducând automobilul de model VAZ 2103 cu n/î Xxxxxx, fiind în stare de

ebrietate alcoolică și avându-l în calitate de pasager pe bancheta din față pe Cîrlan Pavel, în timp ce se deplasau pe traseul central în apropierea s. Ruseștii-Noi, r. Ialoveni, în direcția s. Bardar, r. Ialoveni, cu o viteză de aproximativ de 60 km/h, nu a manifestat prudență sporită la conducerea autovehiculului și nu a ținut permanent seama de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere, care ar permite să prevadă situația periculoasă, iar în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de către conducător, el trebuia să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, astfel, ignorând normele vizate, Meșina Gheorghe, observând în limita vizibilității cum în întâmpinarea sa se deplasa automobilul de model VAZ 2109 cu n/î Xxxxx, condus de Meșina Vasile, nu s-a isprăvit cu conducerea unității de transport, situație care a fost precedată de tamponarea unității de transport.

Ca consecință al impactului produs, șoferul automobilului de model VAZ 2109 cu n/î xxxxxx, Meșina Vasile, a decedat pe loc, iar conform datelor incluse în raportul de expertiză medico-legală cu nr. 2177, moartea acestuia a survenit în rezultatul hemoragiilor subarahnoidale și intracerebrale, consecință a traumei cranio-cerebrale închise, hemoragiei pericraniene, hemoragiei subarahnoidale și intracerebrale, hemoragii la nivelul trunchiului cerebral I, fractura coastei VII pe stânga fără lezarea pleurei. Excoriații și echimoze în regiunea I capului, trunchiului și membrelor, care au fost produse intravital prin lovire cu obiecte contondente sau la lovire de piese ale salonului automobilului, posibil în timpul și circumstanțele indicate, prezintă pericol pentru viață și, conform acestui criteriu se califică ca vătămare corporală gravă periculoasă pentru viață.

Pasagerul autovehiculului de model VAZ 2109 cu n/î xxxxx, Candu Viorel, reieșind din concluzia raportului de expertiză medico-legală nr. 2167, a decedat ca urmare a traumei închise a abdomenului, cu ruptura ficatului și splinei, hemoragia în cavitatea abdominală, fapt confirmat prin 1,5 litri de lichid de sânge sub cavitatea abdominală, anemie a organelor interne, pete Minacov, hemoragie sub pleura pulmonară, fractura închisă a șoldului drept, rana contuzională a frunții, jăliturile feței, care puteau fi provocate de la acțiunea cu un obiect tare și tocit, posibil la săvârșirea accidentului rutier și se califică în comun ca vătămare corporală gravă periculoasă pentru viață.

Pasagerul automobilului de model VAZ 2103 cu n/î xxxxx, Cîrlan Pavel, în baza concluziilor prezentate în raportul de expertiză medico-legală nr. 3262/D, i s-a determinat politraumatism asociat grav, traumatism cranio-cerebral închis, contuzie cerebrală gravă, hemoragia subarahnoidală, hidrom bifrontal, fractura comunutivă 1/3 medie cu deplasarea femurului drept, fractura osului astragal drept

cu deplasarea HOWKA gr. II, fractura maleoliei mediale gambei stângi cu deplasarea fragmentelor, excoriații a coapsei drepte a gambei stângi, fractura coastelor II, III, IV, V pe stânga care au fost produse la acțiunea traumatică cu obiect înțepător-tăietură, posibil în timpul și circumstanțele indicate în comun prezintă pericol pentru viață și conform acestui criteriu se califică ca vătămare corporală gravă.

Instanța de apel a încadrat acțiunile inculpatului Meșina Gheorghe în baza art. 264 alin. (6) Cod penal, - încălcarea regulilor de securitate a circulației, de către o persoană care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență, decesul a două persoane și vătămarea gravă a integrității corporale și sănătății altei persoane, săvârșită în stare de ebrietate alcoolică.

Instanța de apel a indicat că deși inculpatul Meșina Gheorghe nu-și recunoaște vinovăția în comiterea infracțiunii imputate, aceasta se confirmă prin următoarea sistemă de probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice ce coroborează între ele, cum ar fi:

- declarațiile succesorilor legali al victimelor, Meșina Efim și Bolocan Maria;

- declarațiile părții vătămate Cîrlan Pavel;

- declarațiile martorilor Jumir Petru, Iarovoi Ruslan, Struțescu Vladislav, Ciugureanu Veceaslav;

- declarațiile expertului Țurcan Valeriu;

- schema locului accidentului rutier care a avut loc la 13.10.2008, semnată de 4 persoane (f.d. 106-107, vol. I);

- procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din data de 13.10.2008, prin care pe traseu a fost depistată o ștersătură cu lungimea de 2,4 metri, pe partea dreaptă a carosabilului, adică pe banda de circulație spre direcția s. Ruseștii Noi, în baza căreia ulterior și s-a stabilit locul tamponării (f.d. 108, vol. I);

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din data de 13.10.2008 (f.d. 112, vol. I);

- certificatul din 24.10.2008 eliberat de către Laboratorul clinic diagnostic CNȘPMU Chișinău, cu privire la rezultatul analizei sângelui la conținutul alcoolic etilic. În cadrul căruia s-a constatat că Meșina Gheorghe la 13.10.2008, conținea 2,3% alcool etilic, iar la ora 05:10 conținea 2,0 % alcool etilic (f.d. 122, vol. I);

- procesul-verbal de examinare a obiectului din 16 octombrie 2008, prin care a fost examinat automobilul VAZ 2103 cu numerele de înmatriculare XXXXXX (f.d. 125, vol. I);

- procesul-verbal de examinare a obiectului din 16 octombrie 2008, prin care a fost examinat mijlocul de transport de model VAZ 2109, cu numere de

înmatriculare xxxxxxxx (numere rusești), care prezintă deteriorări specifice unui accident rutier (f.d. 126, vol. I);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 2177 din 25.12.2008, conform căruia moartea lui Meșina Vasile a survenit în rezultatul hemoragiilor subarahnoidale și intracerebrale, consecință a traumei cranio-cerebrale închise, hemoragii pericraniene, hemoragii subarahnoidale și intracerebrale, hemoragii la nivelul trunchiului I cerebral. Fractura coastei VII pe stânga fără lezarea pleurei. Excoriații și echimoze în regiunea I capului, trunchiului și membrilor, care au fost produse intravital prin lovire cu obiecte contondente sau la lovire de piese ale salonului automobilului, posibil în timpul și circumstanțele indicate, prezintă pericol pentru viață și, conform acestui criteriu se califică ca vătămare corporală gravă periculoasă pentru viață. Înainte de deces Meșina Vasile se afla în stare de intoxicație alcoolică gravă (f.d. 136-138, vol. I);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 2167, conform căruia Candu Viorel a decedat ca urmare a traumei închise a abdomenului, cu ruptura ficatului și splinei, hemoragia în cavitatea abdominală, fapt confirmat prin 1,5 litri de lichid de sânge sub cavitatea abdominală, anemie a organelor interne, pete Minacov, hemoragie sub pleura pulmonară, fractura închisă a șoldului drept, rana contuzională a frunții, juliturile feței, care puteau fi provocate de la acțiunea cu un obiect tare și tocit, posibil la săvârșirea accidentului rutier și se califică în comun ca vătămare corporală gravă periculoasă pentru viață. În timpul decesului el se afla în stare de ebrietate medie (f.d. 145-146, vol. I);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 3262/D, conform căruia lui Cîrlan Pavel i s-a constatat politraumatism asociat grav, traumatism cranio-cerebral închis, contuzie cerebrală gravă, hemoragia subarahnoidală, Hidrom bifrontal, fractura comunutivă 1/3 medie cu deplasarea femorului drept, fractura osului astragal drept cu deplasarea HOWKA gr. II, fractura maleoliei mediale gambei stângi cu deplasarea fragmentelor, excoriații a coapsei drepte a gambei stângi, fractura coastelor II, III, IV, V pe stânga, care au fost produse la acțiunea traumatică cu obiect înțepător-tăietură, posibil în timpul și circumstanțele indicate, în comun prezintă pericol pentru viață și conform acestui criteriu se califică ca vătămări corporale grave (f.d. 163, vol. I);

- raportul de expertiză auto-tehnică nr. 2669 din 17.11.2009, conform căruia a fost constatat că în timpul tamponării partea dreaptă din față automobilului VAZ 2103 n/î xxxxxxx a intrat în contact cu partea dreaptă din față a automobilului VAZ 2109 n/î xxxxx. În timpul tamponării unghiul dintre osiile longitudinale ale automobilelor alcătuiește aproximativ - 20 grade; Din punct de vedere al

expertului, locul tamponării mijloacelor de transport, putea fi situat la începutul urmei imprimate pe suprafața carosabilului (f.d. 31-33, vol. II);

- schița suplimentară a locului accidentului rutier și planșa fotografică a benzilor, în special a benzii pe care s-a produs tamponarea (f.d. 47-48, vol. II);

- procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 19.01.2011 efectuată cu participarea inculpatului Meșina Gheorghe, în cadrul căreia s-a verificat și versiunea dânsului cu întocmirea schemelor corespunzătoare de amplasare a autovehiculelor (f.d. 78, vol. II);

- raportul de expertiză auto-tehnică nr. 0723 din 14.04.2011, conform căruia a fost stabilit că din punct de vedere al expertului automobilele de model VAZ 2103 n/î xxxxxx și automobilul VAZ 2109 n/î xxxxxx în momentul tamponării nu au putut să fie amplasate în poziția arătată de învinuitul Meșina Gheorghe, în cadrul verificării declarațiilor acestuia la 19.01.2011 (f.d. 89, vol. II);

- informația „ACCES” ÎS „CRIS Registru”, din care rezultă, că inculpatul Meșina Gheorghe la momentul producerii accidentului la data de 13.10.2008 nu deținea permis de conducere (f.d. 97, vol. II);

La fel, instanța de apel a indicat că partea apărării în cadrul ședinței de judecată a solicitat verificarea suplimentară a următoarelor probe materiale în vederea confirmării nevinovăției inculpatului Meșina Gheorghe:

- anunțul telefonic din 13.10.2008 de la spitalul de urgență or. Ialoveni privind producerea accidentului rutier soldat cu decesul a două persoane (f.d. 105, vol. I);

- schema locului accidentului rutier care a avut loc la data de 13.10.2008, care a fost semnată de 4 persoane (f.d. 106-107, vol. I);

- concluzia expertizei nr. 2669 din 17.11.2009 (f.d. 38, vol. II);

- raportul de expertiză auto-tehnică nr. 0723 din 14.04.2011, conform căruia a fost stabilit că din punct de vedere al expertului automobilele de model VAZ 2103 n/î și automobilul VAZ 2109 n/î xxxxxx în momentul tamponării nu au putut să fie amplasate în poziția arătată de învinuitul Meșina Gheorghe în cadrul verificării declarațiilor acestuia la 19.01.2011 (f.d. 89-91, vol. II);

- declarațiile expertului Țurcan Valerii date în cadrul ședinței de judecată (f.d. 42-43, vol. III);

- procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 19.01.2011, efectuată cu participarea inculpatului Meșina Gheorghe, în cadrul căreia s-a verificat și versiunea acestuia, cu întocmirea schemelor corespunzătoare de amplasare a autovehiculelor (f.d. 78, vol. II);

- schema nr. 3 a locului accidentului rutier, care a avut loc la data de 13.10.2008 (f.d. 81, vol. II);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 2177 din 25.12.2008, conform căruia înainte de deces Meșina Vasile se afla în stare de intoxicație alcoolică gravă (f.d. 136-138, vol. I).

Instanța de apel a respins ca neîntemeiată solicitarea părții apărării privind achitarea inculpatului, menționând că s-a constatat pe deplin dovedită vinovăția inculpatului Meșina Gheorghe în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (6) Cod penal, or, la materialele cauzei penale au fost administrate suficiente probe pertinente și concludente care au demonstrat acest fapt.

La fel, instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpatului Meșina Gheorghe, precum că nu se face vinovat de comiterea accidentului rutier, deoarece victima a ieșit cu mașina în întâmpinare pe contrasens, menționând că acestea nu sunt veridice și au fost date cu scopul evitării răspunderii penale, și acestea se contrazic prin întregul sistem de probe cercetate în prima instanță și instanța de apel, care combat în întregime versiunea inculpatului.

În continuare, instanța de apel a considerat că nu pot fi apreciate ca pertinente și utile declarațiile părții vătămate Cîrlan Pavel, care a fost martor ocular la cele întâmplate, or, potrivit declarațiilor acestuia, el împreună cu inculpatul s-au pornit cu automobilul din s. Ruseștii Noi, r-nul Ialoveni spre o ceremonie, ambii fiind în stare de ebrietate alcoolică, nu ține minte nimic despre producerea accidentului rutier, despre care a aflat când a ajuns la spital.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că versiunea inculpatului precum că mergea regulamentar cu automobilul pe traseu, iar în întâmpinarea sa venea un alt automobil cu viteză mare, nu-și găsește confirmare în materialul probator administrat.

Cu privire la direcția de deplasare a automobilelor implicate în accidentul rutier din data de 13.10.2008, în urma analizei cumulare a probelor, instanța de apel a stabilit că automobilul de model VAZ 2103 cu n/î xxxxxxxx condus de către Meșina Gheorghe se deplasa pe traseu dinspre s. Ruseștii Noi, r-nul Ialoveni spre s. Bardar, r-nul Ialoveni, iar automobilul de model VAZ 2109 cu n/î xxxxxxxx condus de Meșina Vasile se deplasa pe traseu în direcția spre s. Ruseștii Noi, r-nul Ialoveni. Acest fapt se confirmă prin declarațiile inculpatului Meșina Gheorghe, părții vătămate Cîrlan Pavel și a martorilor Meșina Efim și Ciugureanu Veaceslav, proces verbal de verificare a declarațiilor învinuitului Meșina Gheorghe la locul infracțiunii din 19.01.2011, precum și schemele accidentului rutier din data de 13.10.2008 și 19.01.2011.

În contextul celor constatate supra, s-a indicat că nu-și găsește confirmare și sunt contrare celor constatate în ședința de judecată, declarațiile martorului Iarovoi Ruslan, care a declarat că automobilul de model VAZ 2109 se deplasa din partea s.

Ruseștii-Noi, r. Ialoveni, spre traseul Hîncești-Chișinău, iar VAZ 2103 dinspre Hîncești-Chișinău spre Ruseștii-Noi, din cele constatate la fața locului, automobilul de model VAZ 2109 a ieșit pe contrasens și s-a tamponat cu VAZ 2103.

Cu referire la argumentele apelantului, instanța de apel a reținut că, în pct. 3 al concluziei raportului de expertiză auto-tehnică nr. 2669 din 17.11.2009 expertul a expus concluzia cu privire la locul tamponării „*putea fi situat la începutul rosăturii de deasupra asfaltului*” și prin urmare este eronată invocarea că nu s-a stabilit locul producerii tamponării în cadrul acestei expertize. Mai mult, instanța de apel a notat că schemele accidentului rutier semnate de către ofițerul de urmărire penală Ciugureanu Veaceslav au fost întocmite de el de pe ciornele întocmite la fața locului, pe care sunt prezente semnăturile și celorlalți participanți, din care considerente nu poate fi invocată nulitatea acestora, iar lipsa semnăturilor inculpatului Meșina Gheorghe în procesul-verbal de cercetare la fața locului și în schema accidentului rutier nu poate genera nulitatea acestor acte procedurale, odată ce la efectuarea acțiunilor nominalizate au fost prezenți și martorii indicați, iar inculpatul în acel moment era în imposibilitate a participa la acestea, cu atât mai mult că la terminarea urmăririi penale, aceste probe nu au fost contestate de către inculpat și apărătorul acestuia.

Instanța de apel a precizat că potrivit procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 13.10.2008, pe traseu a fost depistată o ștersătură cu lungimea de 2,4 metri, pe partea dreaptă a carosabilului, adică pe banda de circulație spre direcția s. Ruseștii Noi, r-nul Ialoveni, în baza căreia ulterior și s-a stabilit locul tamponării, inclusiv și de către experți.

Mai mult, instanța de apel a menționat că conform raportului de expertiză auto-tehnică nr. 2669 din 17.11.2009, a fost constatat că în timpul tamponării partea dreaptă din față automobilului VAZ 2103 n/î xxxxxx a intrat în contact cu partea dreaptă din față a automobilului VAZ 2109 n/î xxxxxx, în timpul tamponării unghiul dintre osiile longitudinale ale automobilelor alcătuieste aproximativ 20 grade. Din punct de vedere al expertului, locul tamponării mijloacelor de transport, putea fi situat la începutul rosăturii de deasupra asfaltului (julituri și urme de alunecare a roților blocate).

Astfel, din analiza probelor, instanța de apel a conchis că inculpatul Meșina Gheorghe, conducând automobilul de model VAZ 2103, fiind în stare de ebrietate alcoolică nu a manifestat dexteritatea necesară în conducere care ar permite să prevadă situația periculoasă, a ignorat prevederile Regulamentului circulației rutiere, observând în limita vizibilității cum în întimpinare sa se deplasează automobilul de model VAZ 2109, condus de Meșina Vasile, nu s-a isprăvit cu

conducerea unității de transport, acțiuni ce s-au soldat cu accidentul rutier soldat cu decesul a două persoane și vătămarea gravă a unei alte persoane.

La aprecierea categoriei și măsurii de pedeapsă, în conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75, 76 și 77 Codul penal, instanța de apel a menționat că ține cont de gradul prejudiciabil și pericolul social al infracțiunii, de persoana inculpatului Meșina Gheorghe, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra vinovatului.

Astfel, instanța de apel a notat că reieșind din circumstanțele cauzei, ținând cont de faptul că, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, luând în considerare că inculpatul a comis o infracțiune gravă, soldată cu decesul a două persoane, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, anterior nejudicat, nu și-a recunoscut vina, nu a conștientizat gravitatea faptelor comise, nu și-a cerut iertare de la partea vătămată și succesorii victimelor, ultimii nu au careva pretenții de ordin material sau moral față de inculpat, circumstanțe atenuante sau agravante nu s-au stabilit, corectarea și reeducarea inculpatului Meșina Gheorghe este posibilă doar cu izolarea acestuia de societate, prin stabilirea în privința acestuia a unei pedepse privative de libertate în limitele prevăzute de sancțiunea art. 264 alin. (6) Cod penal, sub formă de închisoare, cu aplicarea pedepsei complementare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, potrivit art. 72 alin. (2) Cod penal.

Instanța de apel a mai indicat că pedeapsa complementară prevăzută pentru infracțiunea de la art. 264 alin. (6) Cod penal, sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, vine să îndeplinească rolul de completare a represiunii și de lichidare a practicii vicioase în rândul conducătorilor auto care neglijează prevederile Regulamentului circulației rutiere și înlăturării stării de primejdie create asupra siguranței pe drumurile publice.

8. Decizia instanței de apel din 13 iunie 2017, este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Dodon Victor în numele inculpatului Meșina Gheorghe, care indică temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală și solicită casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care acțiunile inculpatului Meșina Gheorghe să fie recalificate în baza art. 264¹ Cod penal, cu încetarea procesului penal în privința acestuia în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

În argumentarea recursului se invocă că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției este expusă neclar,

- acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii incriminate lui,
- faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;

- fapta constatată de instanța de apel e aceeași ca cea stabilită de prima instanță prin sentința sa pe care instanța de apel o casează;

- nu este dovedită legătura cauzală dintre conducerea mijlocului de transport de Meșina Gheorghe fără permis de conducere și în stare de ebrietate, ca încălcare a Regulamentului circulației rutiere, rezultat al producerii accidentului rutier soldat cu decesul a două persoane, și precum concluzionează instanța de apel că anume acest fapt ar fi dus la lipsa manifestării sporite a dexterității la conducerea mijlocului de transport de către Meșina Gheorghe, rezultat al tamponării;

- la dosar lipsește un raport de expertiză, prin care s-ar stabili că anume starea de ebrietate în care se afla Meșina Gheorghe în timpul conducerii automobilului a avut o influență însemnată asupra organismului său, fapt ce i-a provocat reducerea reacției și capacitatea de a conduce, iar o sentință de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, în lipsă de probe;

- în timpul judecării cauzei, atât în prima instanță, cât și cea de apel nu s-a putut de stabilit locul producerii tamponării, iar expertul judiciar Țurcan V., audiat în prima instanță, a declarat că urmele lăsate pe carosabil puteau fi lăsate de oricare din automobilele implicate în accident, fără a stabili anume care din ele;

- instanța de apel nu a ținut cont de toate prevederile art. 8, 389 Cod de procedură penală, și a apreciat unilateral probele administrate, dând primordialitate unor probe susținute de procuror, fără a se pronunța asupra altor probe cercetate în cadrul ședințelor de judecată, fără a analiza toate probele în ansamblu sub aspectele pertinentei și concludenței;

- este dovedit faptul că încălcarea prevederilor RCR pe care instanța le enumeră că Meșina Gheorghe le-ar fi încălcat, nu au legătură cauzală cu tamponarea autovehiculelor, soldată cu decesul a două persoane, anume conducerea mijlocului de transport fără permis de conducere și în stare de ebrietate. Pentru aceste încălcări comise, Meșina Gheorghe urmează să răspundă aparte, fără să-i fie imputat accidentul rutier soldat cu decesul a două persoane, și care de fapt s-a produs din vina lui Meșina Vasile, conducătorul autovehiculului de model VAZ-2109, care era în stare de intoxicație alcoolică gravă (f.d. 136, vol. I), ieșind pe contrasens, la depășire, având ca pasager pe Candu Viorel, cu stare de ebrietate medie (f.d. 145, vol. I), accident pe care Meșina Gheorghe nu a putut să-l evite, deoarece s-a produs spontan, acesta conducând mijlocul de transport VAZ

2103 regulamentar, despre acest fapt declară și martorul Jumir Petru, declarațiile căruia au fost apreciate greșit de instanță;

- instanța nu a dat o apreciere obiectivă declarațiilor martorului Iarovoi Ruslan, audiat în cadrul ședinței de judecată din 18.03.2015, ce a declarat că după cele constatate la fața locului automobilul de model VAZ 2109 a ieșit pe contrasens și s-a tamponat cu VAZ 2103, persoană care mai declară la urmărirea penală că locul tamponării mijloacelor de transport nu a fost posibil de stabilit în timpul cercetării la fața locului;

- instanța de apel nu a dat apreciere obiectivă raportului de expertiză nr. 2669 din 17.11.2009 (f.d. 31-38, vol. II), prin care se concluzionează că stabilirea locului tamponării mijloacelor de transport nu prezintă posibilitate din cauza lipsei în materialele dosarului a datelor despre urmele lăsate de ambele vehicule înainte de a fi tamponate. Deși expertul în pct. 3 al acestei concluzii consideră că locul tamponării putea fi începutul roșăturii de pe șosea (foto 5), însă prin concluzia expertizei nr. 0723 din 14.04.2014 (f.d. 88-91), rezultă că din punct de vedere a expertului, autovehiculele VAZ 2103 și VAZ 2109 nu puteau fi poziționate conform declarațiilor învinuitului Meșina Gheorghe în controlul depozițiilor lui din 19.01.2011, fapt pentru care expertiza nu s-a petrecut;

- expertul ce a făcut aceste concluzii, Țurcan V. a fost interogat suplimentar pe marginea concluziilor expertizei nr. 2669 din 17.11.2009 și nr. 0723 din 14.04.2011, declarând că locul tamponării nu este posibil de stabilit pe motivele descrise în concluziile expertizei. Urmele la care se referă în pct. 3 nu sunt indicate în schemă, deși pe fotografie se observă asemenea urme de zgârieturi pe șosea, care puteau fi lăsate de ambele mașini, care anume, nu este posibil de stabilit după foto. Fotografiile nu au fost efectuate conform normelor criminalistice;

- procesul-verbal de verificare a declarațiilor învinuitului Meșina Gheorghe, la locul infracțiunii din 19.01.2011 (f.d. 78, vol. II) potrivit căruia pe schema anexată la el (f.d. 80, vol. II) acesta ar fi arătat locul tamponării, constituie o probă dobândită contrar prevederilor legale, cu încălcarea dreptului la apărare în lipsa avocatului, iar în condițiile prevederilor Codului de procedură penală nu poate fi admisă ca probă;

- la materialele cauzei penale (f.d. 47, 81, 82, vol. II) sunt anexate schemele producerii accidentului rutier, semnate doar de ofițerul de urmărire penală Ciugureanu Veaceslav, în lipsa lui Meșina Gheorghe sau a martorilor, cu stabilirea identității lor;

- potrivit art. 63 Cod de procedură penală, organul de urmărire penală nu este în drept să mențină în calitate de bănuț persoana în privința căreia a fost emisă o ordonanță de recunoaștere în această calitate mai mult de 3 luni. La caz, Meșina

Gheorghe a fost recunoscut în calitate de bănuț prin ordonanța din 11.12.2008 (f.d. 10, vol. II) și a fost pus sub învinuire peste un an și șase luni, la 28.06.2010 (f.d. 59, vol. II). Astfel, toate actele procedurale întocmite după expirarea a 3 luni din data recunoașterii lui Meșina Gheorghe în calitate de bănuț, sunt ilegale, dobândite contrar prevederilor legale, și în condițiile art. 251 Cod de procedură penală sunt lovite de nulitate și nu pot fi admisibile, conform art. 95 Cod de procedură penală.

9. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat motivând că instanța de apel, rejudecând cauza, just a constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și corespunzător a încadrat acțiunile făptuitorului, s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii contestate și instanța de apel a apreciat fiecare probă prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.

Totodată, indică că din conținutul recursului se evidențiază că recurentul și-a motivat contestația prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a materialului probator nu se conțin în temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

În privința afirmațiilor recurentului că toate actele procedurale întocmite după expirarea a trei luni din data recunoașterii lui Meșina Gheorghe în calitate de bănuț, nu pot fi recunoscute în calitate de probe și sunt lovite de nulitate, fiind întocmite cu încălcarea procedurii legale, a menționat că nu corespund realității și se combat prin materialele cauzei, or la 11.12.2008, Meșina Gheorghe a fost recunoscut în calitate de bănuț (f.d. 10, vol. II) și la 11.03.2009 calitatea de bănuț a încetat de drept, conform prevederilor alin. (6) cu care art. 63 Cod de procedură penală, a fost completat la 28.07.2006 și era în vigoare la acel moment.

La fel, notează că după administrarea probelor suplimentare, la 28.06.2010, organul de urmărire penală prin ordonanță l-a pus pe Meșina Gheorghe sub învinuire, în conformitate cu art. 63 alin. (6) Cod de procedură penală, care la acel moment mai era în vigoare, ulterior fiind abrogat la 01.04.2011.

10. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept

să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, se reține că recurentul indică prezența temeiurilor de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, și anume cazurile când *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției este expusă neclar; nu au fost întrunite elementele infracțiunii și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită”*.

Verificând legalitatea hotărârilor atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

În privința temeiului de recurs invocat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, sub aspectele că *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției este expusă neclar”*, Colegiul penal constată că acestea nu și-au găsit confirmarea în urma cercetării materialelor cauzei, nefiind identificate careva circumstanțe care ar justifica incidența temeiului invocat, dat fiind faptul că, instanța de apel, la judecarea apelului și adoptarea deciziei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, s-a expus detaliat și argumentat asupra motivelor relevante invocate în apel, fiind redată clar motivele pe care se întemeiază soluția instanței de apel, în baza cumulului de probe, cercetate, verificate și apreciate just prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, de către instanța de recurs ordinar nefiind identificate temeiuri de a interveni în decizia instanței de apel sub aspectele invocate.

La fel, ce ține de argumentele recurenților, prin care aceștia își manifestă dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel, și anume a declarațiilor expertului Țurcan Valerii, martorului Iarovoi Ruslan, raportului de expertiză nr. 2669 din 17.11.2009, descrise și în pct. 8 a prezentei decizii, Colegiul penal reține că nu pot fi acceptate, din considerentul că acestea nu constituie temeiuri de

recurs, reprezentând doar opinia subiectivă a recurentului, or, conform prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept esențiale comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs ordinar nu consideră necesar de a da o nouă apreciere probelor administrate la speța dată, ce este de competența exclusivă a primei instanțe și a instanței de apel, iar instanța de recurs ca instanță ierarhic superioară, examinează cauza doar sub aspectul prezenței erorilor de drept comise de prima instanță și cea de apel la judecarea cauzei, ce în speță nu au fost identificate.

La fel, ce ține de argumentul recurentului, precum că: *„potrivit art. 63 Cod de procedură penală, organul de urmărire penală nu este în drept să mențină în calitate de bănuț persoana în privința căreia a fost emisă o ordonanță de recunoaștere în această calitate mai mult de 3 luni. La caz, Meșina Gheorghe a fost recunoscut în calitate de bănuț prin ordonanța din 11.12.2008 (f.d. 10, vol. II) și a fost pus sub învinuire peste un an și șase luni, la 28.06.2010 (f.d. 59, vol. II). Astfel, toate actele procedurale întocmite după expirarea a 3 luni din data recunoașterii lui Meșina Gheorghe în calitate de bănuț, sunt ilegale, dobândite contrar prevederilor legale, și în condițiile art. 251 Cod de procedură penală sunt lovite de nulitate și nu pot fi admisibile, conform art. 95 Cod de procedură penală”*, Colegiul penal atestă că este neîntemeiat, ce contravine materialelor cauzei și cerințelor stipulate în art. 230, 251 Cod de procedură penală.

Astfel, se menționează că încălcarea prevederilor art. 63 Cod de procedură penală, specificată de recurent constituie un temei de nulitate relativă, care pentru a atrage nulitatea actului, având ca reper dispozițiile alin. (4) art. 251 Cod de procedură penală, urmau a fi invocate în cursul efectuării acțiunii – când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – când partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată – când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

În acest context, la caz se atestă că inculpatul și apărătorul său nu au invocat această încălcare nici la urmărirea penală (f.d. 115, vol. II), nici la faza judecării cauzei în prima instanță, motiv din care au decăzut din dreptul de a invoca nulitatea acestui act în cadrul instanțelor ierarhic superioare.

Subsidiar, la acest aspect se mai invocă că prevederile din art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală, stipulează expres că în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual.

Ce ține de alegația recurentului, precum că: *„la materialele cauzei penale (f.d. 47, 81, 82, vol. II) sînt anexate schemele producerii accidentului rutier, semnate doar de ofițerul de urmărire penală Ciugureanu Veaceslav, în lipsa lui Meșina Gheorghe sau a martorilor, cu stabilirea identității lor”* Colegiul penal stabilește că nu poate fi luată în considerare, or după cum rezultă din partea descriptivă a deciziei instanței de apel (f.d. 170 – 174, vol. III), instanța de apel face referire doar la schema producerii accidentului rutier anexată la (f.d. 81, vol. II), care a fost verificată la solicitarea apărătorului, conform art. 414 alin. (2), (6) Cod de procedură penală, prin citire în instanța de apel cu consemnarea în procesul-verbal al ședinței de judecată din instanța de apel (f.d. 158, vol. III), schemă ce a fost semnată inclusiv de inculpatul Meșina Gheorghe (f.d. 81, vol. II).

Totodată, se respinge și argumentul recurentului, precum că: *„procesul-verbal de verificare a declarațiilor învinuitului Meșina Gheorghe, la locul infracțiunii din 19.01.2011 (f.d. 78, vol. II) potrivit căruia pe schema anexată la el (f.d. 80, vol. II) acesta ar fi arătat locul tamponării, constituie o probă dobândită contrar prevederilor legale, cu încălcarea dreptului la apărare în lipsa avocatului, iar în condițiile prevederilor Codului de procedură penală nu poate fi admisă ca probă”*, Colegiul penal conchide că nu poate fi acceptat, deoarece instanța de apel și-a întemeiat just soluția de condamnare a inculpatului Meșina Gheorghe în baza art. 264 alin. (6) Cod penal, pe un cumul de probe suficient descris în decizie (f.d. 170-174, vol. III), inclusiv și schema accidentului rutier din 13.10.2008 (f.d. 107 vol. I), analizat și apreciat prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, care în ansamblu, prin coroborare, au demonstrat în lipsa oricăror dubii vinovăția inculpatului Meșina Gheorghe în comiterea infracțiunii imputate, din care motiv, această critică a recurentului nu afectează legalitatea și corectitudinea deciziei contestate, iar instanța de recurs nu identifică nici un temei de a interveni în deicizia instanței de apel, în aspectul invocat de recurent.

Colegiul penal mai constată că alegațiile recurentului, ce cad sub incidența temeiului pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, precum că în acțiunile lui Meșina Gheorghe nu au fost întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (6) Cod penal, anume că: *„nu a fost dovedită legătura causală dintre conducerea mijlocului de transport de Meșina Gheorghe fără permis de conducere și în stare de ebrietate, ca încălcarea a Regulamentul circulației rutiere, cu rezultatul producerii accidentului rutier soldat cu decesul a două persoane, lipsind un raport de expertiză care să confirme că anume starea de ebrietate în care se afla Meșina Gheorghe în timpul conducerii automobilului a avut o influență însemnată asupra organismului său, fapt ce i-a provocat reducerea reacției și capacitatea de a conduce”*, sunt inadmisibile, din

considerentul că instanța de apel, în baza cumulului de probe apreciat, a determinat cert că principalul factor în producerea accidentului rutier, în rezultatul căruia a survenit din imprudență decesul a două persoane și vătămarea gravă a unei persoane, a fost anume starea de ebrietate a inculpatului Meșina Gheorghe și faptul că acesta nici nu avea abilitățile necesare de a conduce un mijloc de transport, or la momentul producerii accidentului rutier acesta nu deținea permis de conducere, circumstanțe care, au fost incriminate și în rechizitoriu (f.d. 124, vol. I), reținute corect și în fapta constatată de instanța de apel (f.d. 168, vol. III), or anume aceste încălcări a pct. 10 alin. (1) lit. b), 14 lit. a), 45 alin. (1) lit. a), b), d), e), alin. (2) a Regulamentului circulației rutiere, confirmă faptul că inculpatul nu a tratat conducerea mijlocului de transport cu seriozitate, pe timp de noapte ora 02:00, s-a urcat la volanul mijlocului de transport deși era în stare de ebrietate alcoolică și nu deținea permis de conducere, a condus automobilul de model VAZ 2103 cu n/î xxxxx pe traseul central în apropierea s. Rusești, r-nul Ialoveni, în direcția s. Bardar, manifestând în rezultat lipsa de prudență sporită la conducerea mijlocului de transport pentru asigurarea securității circulației, nu a ținut permanent seama de starea psihofiziologică (anume starea de ebrietate alcoolică în care se afla la acel moment) ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere, care ar permite să prevadă situația periculoasă, iar în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de către conducător (la caz automobilul de model VAZ 2109 cu n/î xxxxx, condus de Meșina Vasile – care la fel nu conducea regulamentar- fiind în stare de intoxicație alcoolică gravă), la ce inculpatul trebuia să reducă viteza sau chiar să oprească pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, însă acesta nu s-a isprăvit cu conducerea mijlocului de transport, situație ce a fost urmată de tamponarea celui alt mijloc de transport VAZ 2109, condus de Meșina Vasile, circumstanțe care în mod simultan au fost în legătură cauzală cu urmarea prejudiciabilă (accidentul rutier soldat din imprudență cu decesul a două persoane și vătămarea gravă a unei persoane), iar instanța de recurs ordinar conchide că instanța de apel corect a reținut că în acțiunile inculpatului Meșina Gheorghe se întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (6) Cod penal.

Subsidiar, cât privește temeiul de recurs specificat în recursul ordinar declarat, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, cazul când *„faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită”*, precum și alegațiile recurentului ce cad sub incidența acestui temei, că: *„pentru încălcările comise – conducerea mijlocului de transport fără permis de conducere și în stare de ebrietate, Meșina Gheorghe urmează să răspundă separat în baza art. 264¹ Cod penal, fără să-i fie imputat accidentul rutier soldat cu decesul a două persoane și*

care s-a produs din vina lui Meșina Vasile, conducătorul vehiculului VAZ – 2109, care era în stare de intoxicație alcoolică gravă”, Colegiul penal statuează că temeiul invocat nu se confirmă iar criticile expuse sunt neîntemeiate și constituie opinia subiectivă a recurentului ce nu poate fi acceptată, or instanța de apel, în temeiul cumulului de probe administrat, verificat și apreciat prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, descris și la pct. 7.1. a prezentei decizii, a încadrat juridic corect acțiunile inculpatului Meșina Gheorghe anume în baza art. 264 alin. (6) Cod penal, or se menționează că faptul încălcării regulilor de circulație rutieră și de către partea vătămată decedată Meșina Vasile, nu-l exonerează de la răspunderea penală pe inculpatul Meșina Gheorghe pentru propriile acțiuni care au condus la producerea accidentului rutier în mod separat de acțiunile părții vătămate.

11. Prin urmare, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent care ar fi afectat hotărârea atacată, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul declarat este inadmisibil fiind vădit neîntemeiat.

12. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Dodon Victor în numele inculpatului Meșina Gheorghe, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Meșina Gheorghe Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **07 martie 2018**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin